NATIONAL HANDLINGSPLAN FOR TEKSTILER

Notat: Markedsdialog om Initiativ 1.3 – Etablering af reparationsinfrastruktur til detail, brands og borgere

Dette notat tager afsæt i National Handlingsplan for Tekstiler, som blev lanceret den 2. oktober 2026. Yderligere information omkring handlingsplanen findes på www.tekstilhandlingsplan.dk.

En stor del af handlingsplanens aktiviteter og indsatser vil blive gennemført på baggrund af udbud og der gennemføres en struktureret markedsdialog forud for de kommende udbud.

I markedsdialogen ønsker vi input til leverancer, prioritering, organisering og hvordan arbejdet bedst gennemføres. Det skal hjælpe konsortiet bag handlingsplanen med at afgrænse opgaven og stille mere præcise krav i det kommende udbudsmateriale. Konsortiet består at Dansk Mode & Textil, Lifestyle and Design Cluster og TRACE. De første udbud forventes klar inden udgangen af 2026 og de første aktiviteter forventes igangsat i 1. kvartal 2027.

PROBLEMET SOM INITIATIV 1.3 SKAL LØSE

Reparation er en effektiv måde at forlænge tekstilers levetid og reducere behovet for nyproduktion. Alligevel oplever både virksomheder og borgere barrierer, som betyder, at reparation ofte fravælges.

For virksomhederne kan det være vanskeligt og omkostningstungt at integrere reparation i deres forretning, f.eks. i forbindelse med reklamationer, returvarer og kundeservice. Særligt mindre virksomheder har sjældent volumen eller ressourcer til at etablere egne reparationsordninger.

For borgerne kan det være svært at finde relevante reparationsmuligheder, gennemskue priser og få adgang til løsninger, der er nemme og attraktive at benytte.

Der findes allerede en række reparationsvirksomheder, digitale løsninger, lokale initiativer og samarbejder med værdifulde erfaringer. Udfordringen er derfor ikke nødvendigvis mangel på løsninger, men at eksisterende tilbud kan være fragmenterede, vanskelige at finde og svære at anvende på tværs af virksomheder og geografiske områder.

Der er behov for at undersøge, hvordan eksisterende kapacitet og løsninger bedre kan bringes i spil og gøres tilgængelige for flere.

FORMÅLET MED INITIATIV 1.3

Formålet er at gøre reparation til et mere naturligt, tilgængeligt og økonomisk attraktivt valg for virksomheder og borgere.

Initiativet skal understøtte udviklingen af en mere sammenhængende og landsdækkende reparationsinfrastruktur ved at bygge videre på eksisterende aktører, erfaringer og løsninger.

Indsatsen skal bidrage til:

- At gøre det lettere for virksomheder og detailhandel at tilbyde og anvende reparationsservices.
- At styrke samarbejdet mellem brands, detailhandel og reparationsaktører.
- At gøre eksisterende reparationsmuligheder mere synlige og tilgængelige for borgere.
- At understøtte nye cirkulære forretningsmuligheder og længere levetid for tekstiler.
- At identificere løsninger, som har potentiale for bredere anvendelse og skalering.

Det er ikke hensigten på forhånd at definere én bestemt model eller udvikle en ny parallel infrastruktur. Markedsdialogen skal netop bidrage til at afdække, hvilke løsninger og samarbejdsformer der bedst kan understøtte formålet.

FORELØBIGE LEVERANCER

Som udgangspunkt er der identificeret nedenstående mulige leverancer, der skal kvalificeres og eventuelt justeres på baggrund af markedsdialogen.

1. **Kortlægning af eksisterende løsninger, behov og muligheder:** Der ønskes et overblik over eksisterende reparationsaktører, services, digitale løsninger og samarbejdsmodeller samt erfaringer fra relevante danske og internationale initiativer. Kortlægningen skal give indsigt i virksomhedernes og borgernes behov, eksisterende barrierer og mulighederne for at styrke sammenhængen mellem allerede etablerede tilbud. Et centralt spørgsmål er, hvor der er størst potentiale for at skabe værdi gennem bedre samarbejde, tilgængelighed og anvendelse af eksisterende løsninger.

2. **Videreudvikling og afprøvning af samarbejdsmodeller og reparationsløsninger:** Med afsæt i eksisterende erfaringer og markedsdialogen ønskes det undersøgt, hvordan reparationsservices kan gøres lettere at anvende for virksomheder, detailhandel og borgere. Det kan f.eks. handle om samarbejdsmodeller, fælles arbejdsgange, logistik, digitale værktøjer, kompetencer eller andre forhold, der kan reducere barrierne for reparation. Der kan gennemføres afgrænsede pilotaktiviteter med relevante aktører for at afprøve løsninger og dokumentere deres anvendelighed.

Det er åbent, hvilke typer af løsninger og pilotaktiviteter der vil være mest relevante.

3. **Evaluering og anbefalinger til bredere udbredelse:** Erfaringer fra indsatsen skal samles og danne grundlag for anbefalinger til, hvordan eksisterende reparationsløsninger og samarbejdsmodeller kan styrkes og udbredes. Der ønskes særligt fokus på, hvad der skal til for at skabe økonomisk bæredygtige løsninger, som virksomheder og borgere vil anvende, og som kan videreføres efter projektperioden. Derudover skal det diskuteres hvilke piloter der kan bringes i spil i perioden og give gode erfaringer og input til de videre løsninger.

KENDTE RAMMER

Målgruppe og samarbejdspartnere:

Initiativet retter sig mod mode- og tekstilvirksomheder, brands, detailhandel, reparationssteder og borgere.

Relevante samarbejdspartnere kan omfatte brancheorganisationer, kommuner, eksisterende reparationsnetværk, digitale platforme og andre aktører med erfaring inden for reparation og cirkulære serviceløsninger.

Budget:

Det samlede budget for initiativ 1.3 fordelt over 2027-2029 er 2.250.000 kr., hvoraf 11% er øremærket til TRACE Impact Framework, TRACE Data Space og revision. Der er ligeledes afsat midler til de(n) ansvarlige konsortiepartner(e)s projektledelse. Graden heraf er ikke fastsat på forhånd, da den afhænger af konsortiepartnerens rolle, der kan spænde fra udelukkende at være igangsætter til at kvalitetssikre udbudsmateriale, have løbende kontrol og kvalitetssikring af analysearbejde etc. Den konkrete prioritering af aktiviteter og midler er endnu ikke fastlagt og skal blandt andet kvalificeres gennem markedsdialogen og afklares ifm. udbudsprocessen.

Ansvarlig konsortiepartner:

Lifestyle and Design Cluster

Tidsramme:

Initiativet er til at startet op i Q2 2027 og gennemføres inden for handlingsplanens samlede periode frem til udgangen af 2029.

Den konkrete tidsplan og organisering fastlægges i den videre proces.

Forventede indikatorer, effekter og målsætninger:

Forventede indikatorer:

1. Antal brands og detailaktører, der tilbyder reparation som permanent service via den fælles infrastruktur
2. Antal gennemførte reparationer via platformen og udvikling over tid
3. Antal sparede kasseringer (stk produkt)

Forventede effekter:

1. Øget antal reparerede tekstiler
2. Reduceret affald og miljøbelastning
3. Styrkede kompetencer og arbejdspladser inden for reparation
4. En robust og skalerbar fælles reparation infrastruktur med dataopsamling

De konkrete målsætninger forventes udviklet ifm. udbudsprocessen.

Sammenhæng med øvrige initiativer:

Indsatsen skal koordineres med relevante initiativer i handlingsplanen, særligt:

- Initiativ 1.2 om skalering af Sektorsamarbejdet om Tekstiler
- Initiativ 2.2 om fremtidens tekstilinfrastruktur
- Initiativ 3.2 om borgerdrevne, cirkulære og tekstile netværk og aktiviteter
- Initiativ 3.3 om national informationskampagne og engagement

DETTE ØNSKER VI INPUT TIL

Markedsdialogen skal bidrage til at kvalificere både indholdet, prioriteringen og organiseringen af initiativet. Vi ønsker særligt deltagernes perspektiver på følgende spørgsmål:

1. **Hvor er de største barrierer og muligheder?** Hvad er de væsentligste udfordringer for, at flere virksomheder og borgere anvender reparation? Hvor ser I det største potentiale for at skabe en reel forandring?
2. **Hvilke eksisterende løsninger bør vi bygge videre på?** Hvilke erfaringer, reparationsservices, digitale værktøjer eller samarbejdsmodeller findes allerede? Hvad fungerer godt, og hvad mangler for at kunne udbrede løsningerne?
3. **Hvad vil skabe størst værdi for virksomhederne og borgerne?** Hvilke konkrete tiltag vil gøre det lettere og mere attraktivt at vælge reparation? Hvordan kan både mindre og større virksomheder få gavn af eksisterende reparationskapacitet?
4. **Hvilke aktiviteter og pilotprojekter vil give størst effekt?** Hvis der skal prioriteres inden for den økonomiske ramme, hvilke aktiviteter bør så komme først? Hvad vil være relevant at afprøve, og hvilke resultater skal dokumenteres?
5. **Hvordan sikrer vi løsninger, der kan leve videre?** Hvordan kan samarbejde og reparationsservices organiseres, så de også fungerer efter projektperioden? Hvilke

aktører skal involveres, og hvordan kan initiativet bedst understøtte eksisterende markedsbaserede løsninger?

6. **Hvordan bør opgaven organiseres og udbydes?** Hvilke kompetencer og samarbejdsformer vil være relevante? Vil det være mest hensigtsmæssigt at samle opgaven eller opdele den i mindre dele?